

SLOVENSKI GOSPODAR.

«List ljudstvu v pouk in zabavo.»

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo Slovenskega Gospodarja v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoškovega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5, vstopnega naročnina, inserate in reklamacije. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Gospodarski polom liberalcev.

Polom liberalne Glavne posojilnice v Ljubljani, pri katerem ni samo celjska Zadruga Zveza soudeležena, ampak tudi sodegovorna, je v javnosti na dnevnem redu. Temu se ne more nihče čuditi, ki ve, da znaša nepokriti primanjkljaj omenjene posojilnice po lastni izjavi okoli 1.200.000 K, v istini pa še mnogo več. S tem polomom pride neštevilno ljudi v gospodarsko nesrečo, ljudi, ki so kot odborniki sokrivci, a še več takih ljudi, ki kot vlagatelji in deležniki o sleparskem delovanju liberalne posojilnice niso popolnoma nič vedeli.

Nemški in nemškutarski listi izrabljajo ta žalosten slučaj z očitnim namenom, da bi zanesli med ljudstvo nezaupnost proti vsem slovenskim denarnim zavodom. To je brezvestno in hudobno počenjanje. Vsak zavod se vodi samostojno, zato se ima njegova zanesljivost ali nezanesljivost presojati le po tem, kakšni so ljudje, ki sodelujejo pri denarnem zavodu. In v tem oziru se ni treba našim posojilnicam z nemškimi in nemškutarskimi denarnimi zavodi bati prav nobene primera. Mirno lahko rečemo, da so naše posojilnice, vsaj v kolikor pridejo posojilnice katoliške ljudske stranke v poštev, najmanj toliko varne in zanesljive, kakor nemške in nemškutarske. Nasprotno med Nemci, posebno pa med nemškutariji, se nahajajo možje, katerim naše ljudstvo zaradi njihovega lahkomišelnega življenjskega naziranja v nobenem oziru ne more zaupati.

Le dva slučaja, ki sta se zgodila med Nemci v naši sredini, hočemo navesti. Vsem nam je še znano, kako se je delalo pri bivši šentlenarski nemški posojilnici. Kradlo in sleparilo se je, kolikor se je dalo, in možje, ki bi bili morali nadzorovati poslovanje nemške posojilnice, te svoje dolžnosti kratkomalo niso izpolnjevali. Če pa je kdo že pozabil na ta slučaj v St. Lenartu v Slov. gor., onemu pa pokličemo v spomin slučaj, ki se je zgodil lani med Nemci v Celovcu. Tam so oškodovali Nemci posojilnice kakor sedaj slovenski liberalci v Ljubljani, za več milijonov. Že po tem stoji, da nimajo Nemci in nemškutariji prav nobene pravice terjati, da izkazuje njim naše ljudstvo v denarnih zadevah kako posebno zaupljivost.

Slovenskim liberalcem pa tudi ne moremo prizanesti, da bi jim ob tem žalostnem slučaju ne povedali polne resnice. Pri njih se sedaj kaznuje, kar so leta in leta grešili proti nam. Obrekovali, sumničili in napadali so neprenehoma naše zadrugništvo, da bi mu vzeli pri ljudstvu zaupanje. Toda ravno v ljub-

ljanskem slučaju se je pokazala vsa grdoba liberalnega značaja. Če se je tu in tam pri par naših posojilnicah zgodila kaka majhna nerednost, vedno so bili naši zadrugni in politični voditelji takoj na mestu ter so z lastnim denarjem popravili, kar je bilo zavoženega. Nikdar ni trpele ljudstvo niti vinarja. Celot pri slučaju Laško in Marenberg niso bili nedolžni posojilničarji niti z vinarjem prizadeti. Popolnoma drugače ravna sedaj liberalci. Kakor podgane bežijo liberalni voditelji na vse strani, nobeden noče žrtvovati niti vinarja, ampak celo škodo naj nosi nedolžno, a veliko število deležnikov in vlagateljev. Tako daleč sega ta beg liberalnih glav, da so se zadnje nedelje videli liberalni deležniki in vlagatelji v Ljubljani prisiljeni, prositi voditelja naše stranke, dr. Šusteršiča, naj jim pomaga, ker so jih liberalni voditelji zapustili.

Služaj liberalnega gospodarskega poloma v Ljubljani je na ta način najjasneje pokazal, da liberalcem v denarnem oziru ni popolnoma nič zaupati. Če zraven še enkrat omenimo, da je za ljubljanski polom sodegovorna Zadruga Zveza celjskih liberalcev, potem nam ni treba pozivati našega ljudstva, naj bo v posojilničnem občevanju z liberalci zelo, zelo previdno. Posojilnice, ki so pri Zadrugi Zvezi v Celju, pa bodo ravnale že z ozirom na potreben ugled pri našem ljudstvu najpametnejše, ako prej ko slej izstopijo iz te organizacije.

A tudi naši pristaši morajo iz žalostnega slučaja v Ljubljani povzeti potrebne nauke. Prvi nauk je, da izbirajo v vodstvo posojilnic najpoštenejše možje. Vsak ozir na sorodstvo ali prijateljstvo je neodpustljiv. Drugi nauk je, da poslušajo posojilnice po navodilih, ki jih imajo zabeležene v pravilih in ki jih dobivajo od osrednjih zadrugnih odborov. Delovanja naj se udeležuje celo načelstvo, nikdar se naj ne izroči vse denarno poslovanje samo eni osebi; nadzorstvo pa naj ne bo samo na papirju, ampak naj resno in redno izvršuje svojo nadzorovalno oblast. Potem se ni bati, da bi se pripetila kje enaka nesreča, kakor sedaj pri liberalcih v Ljubljani.

Politični ogled.

— Cesar je dne 23. februarja pri dvornem plesu v Budimpešti od vseh avstrijskih državnih poslancev nagovoril le dr. Šusteršiča in pohvalil delovanje kranjskega deželne zboru. Kakor znano, je ta v zadnjem zasedanju sprejel posojilni zakon za izboljšanje kmečkih posestev in za povzdigo zadrugništva. Nenavadno veliko pozornost je vzbudilo v političnih krogih, da je nagovoril cesar izključno le voditelja

katoliškega slovenskega ljudstva, dr. Šusteršiča, kar se smatra splošno velikega političnega pomena. Nekateri hočejo vedeti, da je hotel cesar dr. Šusteršiča odlikovati posebno pred Cehi, ki so ga zadnji čas toliko napadali in še pred kratkim pisali, da je dr. Šusteršič zaradi svoje politike padel v nemilost pri cesarju. Sedaj so ti češki preroki pred celim svetom osmešeni.

— V avstrijski delegaciji, ki zbora se sedaj v Budimpešti, so minoli teden obravnavali proračun znanega ministrstva. Liberalni in socialdemokratski delegatje se seveda niso mogli zdržati, da bi ne napadali katoliške cerkve in njenega poglavarja. Eden bi rad, da bi šel tudi naš cesar letos k italijanskemu kralju obhajati 40letnico, ko se je vzela papežu njegova država; drugemu ni bilo prav, da ima naš cesar tudi pri papežu svojega zastopnika; tretji pa je glodal ob tem, da prisegajo duhovniki na sv. evangelij, da bodo oznanjevali pravo Kristusovo vero. Kake skrbi pač delajo liberalnim glavam katoliške zadeve.

— V seji dne 24. m. m. je govoril slovenski delegat Fon, ki je zlasti pobijal italijanske zahteve in dosege s svojim govorom lep uspeh. Dne 25. m. m. pa je govoril slovenski delegat dr. Šusteršič, ki je zopet jasno osvetlil razmerje Avstrije do Italije. Dejal je, da zveza z Italijo, kateri vsi Avstrijci želimo, da bi bila kolikor mogoče trdna, ne sme niti najmanj vplivati na naše notranje politične razmere. Nadalje je odbijal napade na sv. stolico in izražal upanje, da bo prišlo enkrat med katoliškim in liberalnim taborom v Italiji do kompromisa, potem šele se bo moglo govoriti o popolnem zedinjenju Italije.

— V Trstu so državni uradniki in nastavljenici ustavili pasivno resistenco, prednjače je vlada krepko posegla vmes. Videi so, da ljudstvo ne odobruje njihovega neumnega postopanja, in da pričakuje od svojih uslužbencev boljše vedenja, kadar se potejujejo za povišanje svojih plač. Vlada je začela nemarne uradnike strogo nadzorovati in nekatere je celo prestavila. Imela pa je že tudi pripravljeno vojaštvo, ki bi oskrbovalo brzojavne in železnične pošte v Trstu. Da bi vlada pokazala večkrat resno voljo, bilo bi v Avstriji mnogokaj boljše.

— Srbija. Italijanski liberalni listi so izredno veseli, da je prišel srbski kralj Peter na protipapežska slavlja v Rim. List Messagero piše, da je kralj Peter vladar čez 10 milijonov katoličanov. V istini pa je ravno v Srbiji katoliška cerkev bolj preganjana kakor kjerkoli drugod na Balkanu. V Srbiji prebiva samo okoli 6000 katolikov, katerim se niti ne dovoli, da bi si sezidali cerkev. Srbija je edina država v Evropi, ki nima nobene organizacije katoliške

PODLISTEK.

Materino oko.

(Slika iz življenja. Prev. Starogorski.)
(Konec.)

Šinkovec je pel zopet na drevesu. Na vrhu strehe je čepela mačka in poslušala, kaj se v podstrešju godi. Perilni jerbas je bil potegjen od enega konca do drugega. Zaboje se je odprl in zopet urno zaprl. Zraven se je pa pevalo z jasnimi, čistimi glasovi, da je postal šinkovec nemiren. Izprevidiš, da on ne zna tako krasno pevati, zleti na sosedov vrt...

„Ta je vsa drugačna, kakor so druge,“ si misli mati, ki je sedela na vrtu pod senco drevesa in poslušala pesem dekleta. — „Kako je moj Benedikt hitro spoznal, da je ta najboljša za njegovo mater...“ To je lepo od njega, da mi je to poslal!

In kakor bi se ji tožilo po nji, zakliče:

„Jagnjenka!“

„Tukaj sem že!“ se odzove dekle od zgoraj.

„Jagnjenka, Jagnjenka!“ začne mati zopet kličati in se veselo nasmehne, ko pride dekle iz hiše s škafom v roki.

„Pusti škaf in pridi sem!“ reče mati. „Saj ni treba vedno delati... ti mala... meni se zdi, da mi nekaj manjka, ako tebe ni pri meni!“

„Meni tudi nekaj manjka,“ reče dekle in postavi škaf na stran ter beži k materi.

„Ne, na to stran!“ reče ta. „Moje desno uho ne sliši dobro... Reci mi, ali moj Benedikt zna, da ti

tako lepo poješ?... Saj mi še niti povedala nisi, kako sta se našla?“

„Naključje naju je spravilo skupaj,“ reče Jagnjenka smehljaje in se prime za srce.

„Kako naključje?“ vpraša mati.

„Tako, tako, kakor se ljudje spoznavajo,“ reče, ter prime mater za roko...

„Ti govoriš vedno ravno na pol, da ne vem, kaj pomeni... Pa le govori, kakor hočeš. Meni je vse ljubo, kar slišim od svojega Benedikta... Seveda tam na Dunaju, tam je mnogo ljudi in marsikateri je kakor kaplja v morju. Kdo ga pozna, kdo vpraša zanj — ti praviš, da tam mrgoli ljudi sem in tje, kakor v kakem mravljišču.“

„Seveda! In če eden tako, kakor jaz, pride iz tega mravljišča, se mu zdi, kakor če v sobi obstoji ura. Vse je tiho, kakor v grobu in se spati ne more...“

„Tako — zato si v prvem času tako malo spala? Meni pa mir tako dobro del!“ reče mati... „Ali kaj ti je?... Jagnjenka!... Zakaj me ne poslušaj — kaj vidiš?“

Jagnjenka strmi v daljavo in rudečica ji zaliva lica.

„Se ti toži po domu. Ljubo dete?“ vpraša skrbno mati: „Kaj je?“

Jagnjenka še ne more govoriti. Njeno oko postane vlažno...

„Kaj je?“ vpraša zopet mati.

„Nič, nič — takoj govorim dalje,“ reče Jagnjenka. „To je že tako. Na Dunaju mi je tudi večkrat tako prišlo; — govorjenje je potem pomagalo, posebno, ko sem moji materi vse povedala!“

„Kaj si povedala?“

„No...“

Jagnjenka se prime za srce — vendar se opogumi in začne od radosti govoriti vse sorte. Od časa do časa je pogledovala na vrtna vratica, kjer se je ravno prikazal mlad potnik. Pravila je, kako se je zaljubila v mladega moža, ki je mislila noč in dan nanj, ter čutila strah, skrb, radost in Bog ve kaj vse, ter že ni vedela, kaj naj počne... On jo je potem poslal k njegovi materi, imela je ravno tak vrt — in potem... in potem...

„Kaj potem? Ti čuden otrok!...“

„Potem je — prišel mlad mož in poslušal, kaj bo rekla mati, — k a k o b o n j e n o o k o, ko sedaj...“

„Saj ne morem nič zvedeti iz tebe?“

„Ako jaz —“ Jagnjenka prime roko materine in poklekne tresoč se pred njo. — „Ako jaz sedaj rečem: „Mati, jaz sem ga našla, po katerem hrepeni moje srce — Benedikta ali nobenega! Brez njega ne morem živeti!“

„Dekle!“ vsklikne mati — „ali slišim prav? Ali te razumem?... Kateri Benedikt?“

„Ta, mati!“ — vsklikne Jagnjenka in skoči pokonec, ter s krikom in jokom poleti k Benediktu in se mu vrže okrog vratu.

„Oh!... Moj sin!“ vsklikne mati in mu hoče nasproti, vendar ne more od presenečenja in radosti nikamor z mesta.

„Mati!“ zakliče Benedikt in njegov glas se trese.

Potem pristopi z dekletom bližje in oba poklekne pred mater. Benedikt reče:

„Mamica, je to prava, katero je našel Vaš Benedikt?“

cerkve. V celi Srbiji živi samo dva duhovnika, in ta dva sta kapelana pri avstrijskem poslanstvu v Beogradu. Te razmere vlečejo liberalce tako k Srbom, slovanska vzajemnost pri njih ne pride v poštev.

Italija dela na vse kriplje, da bi letos, ko slavi 40letnico svojega obstanka, prišlo mnogo evropskih vladarjev v Rim in se udeležilo v to svrhu uprizarjenih slavnosti. Kraljevina Italija se je ustanovila pred 40 leti s tem, da je sedanja kraljevska rodbina ugrabila papežu njegove dežele ter ga zaprla v Vatikan. Sv. Očeta bi seveda žalostilo, ako bi prišel letos kateri izmed katoliških vladarjev v Rim slavit roka, ki se je izvršil na njegovem imetu. Zato je daltudi vsem katoliškim vladarjem naznaniti, da bi jih ne sprejel, ako bi prišel kedo na slavlje italijanskih roparjev. Prostožidarji in liberalci pa delajo sedaj seveda z vsemi silami, da bi se vendar pokazal tudi kateri katoliški vladar v Rimu, in dal tako vsem slabim katoličanom zgled upora in žalitve proti sv. Očetu. Tudi sicer se bobna v liberalnih listih, naj ljudje letos pridno obiskujejo italijanske slavnosti v Rimu. Med državnimi poslanci se dela na to, da bi se v velikem številu in skupno peljali v Rim. Liberalni poslanci so seveda polni navdušenja za to vožnjo. Izmed evropskih vladarjev je bil dosedaj samo srbski kralj Peter v Rimu, ki pa ni katoličan. Nemški cesar, čeravno protestant, kaže tudi ne bo šel, ampak samo njegov sin prestolonaslednik.

Vojskine nevarnosti. Na Kitajskem se nemir na dnevnem redu. Nahujskano ljudstvo se pripravljajo zoper tučce. Sedaj je prišla še kuga, ki je pomorila že na stotisoče ljudi. Kitajska pomeni nevarnost za Evropo. Zato ni čuda, da je prišla nenadoma v svet novica, da so Rusi, Francozi in Angličani vdrl v Kitajsko, in da bo tudi Japonec zasedel del Mandžurije. Za sedaj so ta poročila prenačljena, vendar je gotovo, da se oblasti pripravljajo, da zasedejo Kitajsko in si jo razdele. — Tudi Turška ima hude čase. V Arabiji še vedno divja vstaja in Turki doživljajo poraz za porazom. Dne 27. februarja so se vojaki baterije, ki je bila namenjena v Jemen nad uporne Arabce, uprli, ter se niso hoteli vkrcati na ladjo za prevoz preko Bospora. Zborni poveljstvo je ukazalo pehoti, obkoliti Jildiz-Kiosk, da kaznuje upornike ter je obvestilo prebivalstvo, naj se ne boji, ako čuje ponoči strele. — V ognju je tudi Portugalska. Na severu se je upro prebivalstvo sedanji vladi. V cestnih bojih je bil ranjen tudi en minister.

Razne novice.

Duhovska vest. Župnijo Lembah je dobil gospod Andrej Bračič, dosedaj župnik pri Sv. Ožbaltu. **Iz Sole.** Za definitivnega učitelja na ljudski šoli pri Sv. Petru pod Svetimi gorami je imenovan prov. učitelj istotam Franc Levstik. Prestavljen je okrajni pomožni učitelj Avgust Cajnko iz Gröbminga kot definitivni učitelj in šolski vodja na ljudsko šolo v Žusem. Marija Tuma, definitivna učiteljica v Čadramu, je prestavljena na ljudsko šolo v Makole. — Meščanski učitelj Franc Lukas, ki je bil nastavljen kot vadiški učitelj na dekliški meščanski šoli v Ptuj, je prestavljen v Krensi na Nižje-Avstrijskem.

Iz pošte. Pri pošti Sv. Barbara v Haložah se je nastavljal s 1. III. 1911 poštini sel, ki bo imel svojo službo razdeljeno v dva okoliša. V prvi okoliši spadajo kraji Gruškovec, Brezovec, Kokošak, Borl in Dolane; v drugega pa Gradiše, Slatina, Veliki in pa Mali Okč, Sv. Elizabeta, Paradiž, Meje in Medribnik. Pisma in druge poštno pošiljke po poštini sel raznašal v vsak okoliš po dvakrat na teden. V krajih Gruškovec, Brezovec, Borl, Gradiše in Sv. Elizabeta se bodo postavili poštni nabiralniki.

Od južne železnice. Prestavljeni so: pristav Otton Mayer iz Ptuja v Maribor; Karel Olbrich, uradni aspirant iz St. Lovrenca v Slov. Bistrici; asistent Anton Janiček iz Pragerskega v Ponikvo; pristav Leopold Höfer iz Celja v Matzleinsdorf; Rudolf Kotnik, prov. asistent iz Trienta v Celje; asistent Alojzij Gruber iz Celja v Ptuj; asistent Franc Ermacora iz Rimskih Toplic v Celje; uradni aspirant Ivan Klega iz Pölling-Brunna v Rimske Toplice.

Za železnico Polzela—Kamnik. V ponedeljek dne 20. m. m. se je vršil v Kranju manifestacijski šod za železnico Polzela—Motnik—Kamnik—Kranj—Loka—Žiri, ki je bil izvanredno dobro obiskan. Zbralo se je do 700 ljudi iz vseh interesiranih občin. Govorila sta dekan Koblar in poslanec Demšar. Sprejeti sta bili sledeči resoluciji: 1. Današnji javni šod v Kranju pozivlja glavni železniški odbor v Ljubljani, da vztraja pri svojem prvem sklepu, da se trasira železnica Polzela—Kamnik—Kranj—Škofja Loka—Žiri ter dela na to z vsem svojim vplivom, da se kakor hitro mogoče ta projekt uresniči. — 2. Današnji šod v Kranju opozarja železniško ministrstvo na gospodarsko važen pomen železniške proge Polzela—Kamnik—Kranj—Škofja Loka in nje podaljšanje na državno

„Na celem svetu najboljša,“ vsklikne mati in njeno oko se zasveti od radosti.

„Sedaj vem šele zagotovo!“ vsklikne Benedikt od veselja in objame Jagtenko. Mati pa blagoslovi svoja otroka.

In jaz rečem, njima in vsakemu, kateri uboga svojo vest — o k o m a t e r i n o.

Naj sladko teko vama leta življenja, naj zdravje in sreča nad vama bedi, med trnje boče — med križe trpljenja, veselje in radost Bog večni sadi.

železnico proti Trstu ter stavi upanje, da bo dalo železniško ministrstvo tej železniški zvezi prednost pred vsakim drugim načrtom.

Slovenec na Spodnjem Stajerskem je okoli 420 tisoč. Prebivalstva je okrog 471.000. Slepali so Nemci pri ljudskem štetju strahovito ter gotovo več tisoč Slovencev ukradli, ali tuhtam se je gotovo tudi dokaj Slovencev prostovoljno ali iz kakih obzir vpi-salo za Nemce. Ljudsko štetje na Spodnjem Stajerskem kaže mal prirastek, vidi pa se v njem silen od-tok prebivalstva na Srednje in Gornje Stajersko, kjer je industrija doma.

O ljudskem štetju. Po začasno določenem štetju ljudi naraslo je prebivalstvo političnega okraja Bruck ob Muri za 22%. — Okraj Bruck je imel leta 1900 36.256 prebivalcev, koncem 1910 pa 44.683. Leta 1880 se je našlo v tem okraju 30.872 ljudi. To-rej v 30. letih je naraslo prebivalstvo za 13.811 lu-di. V teh številkah ni iskati pomnoženja domačinov, ampak naseljevanje tučcev povodom razvijajoče se in-dustrije. V Kapfenbergu, kjer se nahaja tovarna jek-lenih priprav in orožarna tvrdke Böhrer et Co., po-tem žičarna tvrdke Felten et Co., je bilo leta 1880 3294 ljudi, letos so jih našli 10.355; leta 1900 le 5968. Slovencev živi ali životari v tem političnem okraju 6000, toda na papir jih ne bo prišlo 60. — Kmečke ob-čine imajo vedno manj prebivalstva. St. Ilgen pri Affenzu (Jablanca) ima letos za 88 prebivalcev manj kot leta 1900, akoravno ima tovarnar pl. Lengg več hiš v tej občini, kjer pribivajo njegovi, večinoma tuji delavci. Na Gornjem Stajerskem so vasi, ki imajo le enega ali dva posestnika. Krieglachgraben je štel svoječasno 32 kmečkih posestev, sedaj pa je le en „k m e t“ baron Senel.

V Ljubljani je začela dne 25. februarja poslo-vati hranilnica kmečkih občin. Svoje uradne prostore ima v Zadrugi zvezi.

K rimsko-katoliški cerkvi je pristopilo na Angleškem preteklo leto 1910 okoli 7000 oseb. Pozor-nost je vzbudilo, ko sta prestopila angleška duhovnika Cooks in Hinde. Cooks, nečak uglednega markiza Salisburg, je svojemu protestantskemu škofu nazna-nil, da veruje v pričujočnost Kristusovo v sv. Reš-njem Telesu. Škof mu je odgovoril, da mu ne bo ome-jeval njegove osebne svobode v verskem naziranju, samo da ne sme javno častiti presv. Rešnjega Tele-sa. Nato je naznanil Cooks svoj izstop iz protestant-ske in pristop k rimsko-katoliški cerkvi. Priružil se mu je tovariš duhovnik Hinde. Pri nas pa po mestih puhle glave zapeljanih nemških mladeničev obračajo hrbet katoliški cerkvi ter lete za protestantovskimi pastori, ne iz verskega prepričanja, ampak iz poli-tičnih nagibov.

Prevelika ljubezen. Odkar imamo skozi 50 let Stajerski deželni zbor, so v njem vladajoči Nemci vedno gospodarsko in prósvetno zanemarjali sloven-ski narod. Nikdar se niso spomnili, da je treba skr-beti za Spodnji Stajer v enaki meri, kot za Srednji in Gornji Stajer. Ko pa je lani ravno vsled tega zane-marjanja izbruhnila slovenska obstrukcija, našli so naenkrat Nemci v svojem srcu neizmerno ljubezen do Slovencev. Sedaj hočejo Slovencev vse narediti. Njihovi agitatorji hodijo okoli ter pripovedujejo, da bi Nemci sedaj prenovili Slovencev vse vinograde, zgra-dili vse potrebne ceste, jim uravnali reke in potoke, jim podpirali zadrugištvo in povzdignili živinorejo. Kajpada Linhart in drugi Stajercijanci to lahko obe-tajo, ker jim ni treba tega storiti, kar obetajo. Ako bi bili merodajni Nemci istega mnenja, bi gotovo tu-di naši poslanci ne imeli gluhih ušes. Toda oni ve-do, da bi se za nas nič ne storilo, če opuste obstruk-cijo, kakor se ni nič storilo pred obstrukcijo. Sedaj, ko gre Nemcem voda v grlo, kažejo veliko ljubezen do Slovencev. Če jih potegnemo iz vode, bodo zopet sta-ri grešniki. Zagotovilo, da se bodo respoboljšali, nam morajo dati drugi ljudje kakor so spodnještajerski nemškutarji.

Kako postopajo mesarji proti kmetu-zivinorej-cu. Na živinskem semnju v Gradcu dne 23. februar-ja je imel neki nemški kmet dva para dobro rejenih volov. Ker kmet ni hotel pristati na ceno, ki mu jo je ponujal neki mesar, so vsi ostali mesarji in meše-tarji nekako bojkotirali dotičnega kmeta in mu niso hoteli kupiti volov. Tako postopajo kmečki neprijate-lji in razni mešetarji proti zivinorejcem. Diktirati ho-čejo cene živini in si polniti žepe z dobičkom. Da se reši naš zivinorejec mnogih pijavk, ki ga izsesavajo, je nujno potrebno, da on potom zadruga za vnovčeva-nje živine spravi isto na graški ali dunajski trg ter je tako sam deležen dobička, ki so ga dosedaj imeli razni mešetarji.

Pomanjkanje živinozdravnikov se na Spodnjem Stajerskem čuti vedno bolj. Posebno v letošnji zimi, ko je izbruhnila kuga-slinovka, bi bilo pač želeli, da bi imel vsaj vsak sodni okraj svojega živinozdravni-ka. Škoda, da se tako malo naših dijakov posveti ve-terinarskim študijam. Dolžnost vlade, posebej polje-delskega ministrstva bi bila, da pospešuje pomnoži-tev slušateljev višjih veterinarskih šol s stipendijami in drugimi odredbami.

Liberalci v škripeh. Sedaj, ko se nahajajo liberalci vsled poloma njihove Glavne posojilnice v Ljubljani v velikih škripeh, posebno celjski, ker ima njihova Zadruga Zveza tamkaj spravljenega 300.000 kron denarja, bi bilo liberalcem seveda zelo ljubo, da bi ljudstvo ne opozarjalo, kako se pri njih gospodari. Tudi o zavozneženem gospodarstvu v Zvezi slovenskih posojilnic, ki je plačevala liberalne liste, bi naj mol-čali. Zadnje seveda posebno želi celjska posojilnica v „Narodnem Domu“, ki ima tudi pri Zvezi slovenskih

posojilnic še precej denarja. Ni čudno torej, da smo dobili ta-le popravek: „V smislu par. 19. tiskovnega zakona zahtevava, da ponatisnete sledeči popravek: Ni res, kakor se trdi v štev. 7. od 16. svečana na 2. strani med raznimi novicami pod naslovom: „Libe-ralci v škripeh“, da sva poslala uredništvu pismo, v katerem prosiva, naj ne piše ničesar o slabih razme-rah v nekaterih posojilnicah. Res je marveč samo to, da sva kot člana ravnateljstva podpisala pismo poso-jilnice v Celju, ki je poslala enaka pisma vsem slov. političnim časopisom in v katerih povdarja, da naši narodni nasprotniki izkoriščajo položaj ter napeljuje-jo tok denarja z osebno agitacijo in anonimnim dopi-sovanjem v svoje zavode, da bi bilo v interesu vs e h slovenskih denarnih zavodov, da bi v s e slovensko časopisje pomirjevalno uplivalo in ponehalo s škodli-vim gospodarskim bojem in napadi na slovenske de-narne zavode in gospodarske naprave, naj bodo že klerikalni, liberalni ali nadstrankarski, ako se smejo sploh slovenski denarni zavodi tako imenovati. Z od-ličnim spoštovanjem udani dr. Juro Hrašovec, dr. Jos. Sernec. — —Kaj sta gg. doktorja s tem popravila, nam ni razumljivo. Razmere v obeh celjskih Zvezah se s takimi popravki prav nič ne zboljšajo, in za to bi naj skrbela pred vsem imenovana gospoda!

Predavanja o sadjereji. G. Fr. Praprotnik, nadučitelj v Mozirju, bode v postnem času na raz-ličnih krajih predaval o sadjereji. Prvo predavanje bode dne 5. marca pri Sv. Francišku in se vsi, ki se za tako velevažno stroko kmetijstva zanimajo, vabijo, da se tega predavanja prav obilnem številu udeležijo.

Konkurz Glavne posojilnice. V petek, dne 24. m. m. sta bila aretirana v Ljubljani bivši načelnik Glav-ne posojilnice dr. Hudnik in bivši ravnatelj celjske Zadruga Zveze, Jošt, kakor poročajo listi, je Jošt kot revizor vedel za dr. Hudnikove mahinacije in špekulacije ter mu je celo pripomogel do posojil pri Stajers-kih denarnih zavodih. Baje bo prišlo v sodno pre-iskavo še več članov nadzorništva.

„Narodna“ žrtve „narodne“ žrtve. V. Spindler, urednik „Narodnega Lista“ v Celju je te dni prestal v zaporih okrožnega sodišča v Celju petdnevno ka-zen, ki mu je bila prisojena radi grdega in lažnjive-ga hujskanja v pokojnem „Nar. Dnevniku“ o priliki „uboj“ v Vrbi pri Zalcu. Sodišča so njegovo pro-šnjo za pomiloščenje v koš dala.

Sulferajn je dobil zadnji čas mnogo dohodkov od raznih pustnih prireditev in veselje. Tako je po-družnica Sulferajna na Pragerskem poslala Sulferaj-nu 100 K kot čisti dobiček plesnega venčka, podruž-nica v Ptuj pa je izkazala 50 K kot prispevek od gledališke predstave. Koliko pa je naših društev že pridobilo prispevkov za „Slov. Stražo“?

Mariborski okraj.

Za porotnike so bili dne 23. februarja izzreba-ni za I. porotno zasedanje v mariborski okrožni sod-niji: Glavni porotniki: Jožef Fružovec, hišni posest-nik; Anton Fabian, kavarnar; Franc Gert, medicar; Jurij Heumayer, krojač; Jožef Jutras, trgovec z le-som; vsi iz mesta Maribor. Iz mariborskega okraj-nega glavarstva: Karl Kirbisch, tovarnar pri Sveti Trojici v Slov. gor; Ernst Savernik, pek in krčmar pri Sv. Trojici v Slov. gor; Jožef Hornicky, posest-nik pri St. Ilju v Slov. gor.; Jožef Wresner, gostil-ničar na Pesnici; Franc Pahernik, mesar in gostil-ničar pri Zgornji Sv. Kungoti; Ignacij Amon, posest-nik in gostilničar pri Sv. Martinu; Janez Ferk, go-stilničar na Pesnici; Franc Markuš, posestnik na Ranci; Alojzij Gornik, posestnik na Vosku; Matevž Zupančič, hišni posestnik v Studencih pri Mariboru; Franc Lebe, župan in gostilničar v Pivoli; Albert Wornig, gostilničar na Pobrežju pri Mariboru; Mi-hael Sabathy, posestnik na Rottenbergu; Jožef Holn-thaner star., župan v Gor. Radvanju; Avgust Lob-nig, posestnik v Sp. Radvanju; Janez Vehovar, pos. in lesni trgovec v Sp. Ložnici. Iz mesta Ptuj: Kaš-par Berghaus, mesar; Franc Hojnik, trgovec; Viktor Kodella, mizarski mojster; Hugo Heller, trgovec; A. Masten, hišni posestnik; Alojzij Muhitsch, trgovec. Iz okrajnega glavarstva Ptuj: Anton Goljat, posest-nik v Cirkoveah; Franc Bauman, trgovec v Ormožu; Alojzij Saleg, medicar v Ormožu; Jurij Polanec, po-sestnik v Središču. Iz okrajnega glavarstva Ljutomer: Jurij Brumen, posestnik v Biserjanih; Franc Gorič-ki, posestnik v Čakovi; Oswald Hönigman, tovarnar v Ljutomeru. Iz okrajnega glavarstva Slovenj Gra-dec: Martin Cmork, posestnik v Marenbergu; Jožef Petrun, hišni posestnik in mesar v Ribnici. Nadome-stni porotniki: Jožef Nekrep, stavbeni podjetnik; Jo-žef Peyer, kamnoseški mojster; Franc Rošanc, go-stilničar; Jožef Schamesberger, trgovec s sirom; A-lojzij Schneideritsch, trgovec; Jožef Stauder, vinski trgovec; Jožef Tscheligi, hišni posestnik in lastnik žganjarije, vsi iz Maribora.

m Selnica. Ravno je zakrilo solnce svoj obraz v meglo, kakor da bi hotelo zaplakati, ko smo dne 25. m. m. položili k večnemu počitku nepozabnega Anto-na Krojsa, ali bolje rečeno, očeta Gregorja; saj ga je s tem imenom klicala cela Dravska dolina. Zares za-plakala je cela selniška župnija, ko je govoril preč. g. stolni župnik Fr. Moravec rajnemu v slovo. Če si je kdo, tako si je rajni v polni meri zaslužil to pre-krasno ime oče; saj ni bilo menda reveža v fari, ka-teremu rajni ne bi bil pomagal. — Ni se potihnilo žal-lovanje, že smo stali v ponedeljek pri drugem odpr-tem grobu; položili smo namreč v hladno zemljičo „sta-rega Hajda“. — To sta bila dva najvzlednejša in najpobožnejša moža naše župnije. Gotovo sta dobila obilno plačilo nad zvezdami.